

Αναστασιάδου, Ξ., Ζωβοΐλη, Α., Κουρκούλη, Ε., Σούκα-Σίμου, Α., Στάμου, Α., & Τσαλίκη, Μ. (2016). Εστιατόριο «Η άλλη ταυτότητα»: Μια ανασκόπηση της ταυτότητας του εκπαιδευτικού μέσα από την αυτοεθνογραφική βιβλιογραφία. Στο Μ. Κοκκίδου & Ζ. Διονυσίου (Επιμ.), *Μουσικός Γραμματισμός: Τυπικές και Άτυπες Μορφές Μουσικής Διδασκαλίας-Μάθησης (Πρακτικά 7ου Συνεδρίου της Ελληνικής Ένωσης για τη Μουσική Εκπαίδευση)* (σσ. 469-476). Θεσσαλονίκη: Ε.Ε.Μ.Ε.

Εστιατόριο «Η άλλη ταυτότητα»: Μια ανασκόπηση της ταυτότητας του εκπαιδευτικού μέσα από την αυτοεθνογραφική βιβλιογραφία*

Ξανθίππη Αναστασιάδου

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Παν. Μακεδονίας
xanthippi2004@yahoo.gr

Αγορίτσα Ζωβοΐλη

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Παν. Μακεδονίας
ritazon@yahoo.gr

Ειρήνη Κουρκούλη

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Παν. Μακεδονίας
irenekour@yahoo.gr

Αναστασία Σούκα-Σίμου

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Παν. Μακεδονίας
anastasiasouka@gmail.com

Λελούδα Στάμου

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Παν. Μακεδονίας
lstamou@uom.edu.gr

Μαρία Τσαλίκη

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Παν. Μακεδονίας

Περίληψη

Στόχος της εργασίας αυτής είναι να παρουσιάσει ευρήματα από την αυτοεθνογραφική ερευνητική βιβλιογραφία στο θέμα της ταυτότητας του εκπαιδευτικού της μουσικής και του εκπαιδευτικού γενικότερα, αποκαλύπτοντας τη δύναμη της αυτοεθνογραφίας ως διαδικασίας αναστοχασμού της βιωμένης εμπειρίας του γράφοντος, ο οποίος την επισκέπτεται ξανά και γράφει γι αυτή, ανακαλύπτοντας άδηλες πτυχές της. Επιπροσθέτως, η εργασία αυτή επιδιώκει να λειτουργήσει ως το θεωρητικό πλαίσιο της πρωτότυπης έρευνας που παρουσιάζεται στην επόμενη εργασία αλλά και προβληματίζει ως προς τη βαθύτερη σημασία των ευρημάτων για την ταυτότητα του σύγχρονου εκπαιδευτικού στον κόσμο.

Λέξεις κλειδιά: ταυτότητα, αυτοεθνογραφία, ποιοτική έρευνα, αυτοαντίληψη, μουσική, εκπαιδευτικός

---

* Το παρόν άρθρο παρουσιάστηκε στο 7ο Συνέδριο της Ε.Ε.Μ.Ε. στο πλαίσιο του Συμποσίου *Η αντίληψη του 'Εγώ' συναντά την τέχνη του λόγου: Ταυτότητα και αυτοεθνογραφία των εκπαιδευτικών μουσικής στην Ελλάδα*.

Anastasiadou, X., Zovoili, A., Kourkouli, E., Souka-Simou, A., Stamou, L. & Tsaliki, M. (2016). Restaurant “The other identity”: A review of the autoethnographic literature on teacher identity. In M. Kokkidou & Z. Dionysiou (Eds.), *Music Literacy: Formal and Informal Ways of Music Teaching-Learning (Proceedings of the 7th International Conference of the Greek Society for Music Education)* (pp. 469-476). Thessaloniki: GSME.

Restaurant “The other identity”: A review of the autoethnographic literature on teacher identity*

Xanthippi Anastasiadou

Postgraduate Student, Dept. of Music Science and Art, University of Macedonia
xanthippi2004@yahoo.gr

Agoritsa Zovoili

Postgraduate Student, Dept. of Music Science and Art, University of Macedonia
ritazov@yahoo.gr

Eirini Kourkouli

Postgraduate Student, Dept. of Music Science and Art, University of Macedonia
irenekour@yahoo.gr

Anastasia Souka-Simou

Postgraduate Student, Dept. of Music Science and Art, University of Macedonia
anastasiasouka@gmail.com

Lelouda Stamou

Associate Professor, Dept. of Music Science and Art, University of Macedonia
lstamou@uom.edu.gr

Maria Tsaliki

Postgraduate Student, Dept. of Music Science and Art, University of Macedonia

Abstract

The paper aims at presenting findings of autoethnographic research on the issue of identity of music educators and educators in general. The search of such research literature on the subject reveals the power of autoethnography to discover hidden aspects and dimensions of the lived experience, through the writer’s revisiting and reflecting upon it. The paper ultimately aims at setting the theoretical framework for the original research study on music educators’ identity that follows.

Keywords: identity, autoethnography, qualitative research, self-perception, music, educator

---

* The paper has been presented at the 7th Conference of GSME as part of a Symposium entitled *The perception of ‘self’ meets the art of writing: Identity and autoethnography of music educators in Greece*.

Εισαγωγή

Η πρόσφατη αυτοεθνογραφική έρευνα έχει αποκαλύψει το δυναμικό των προσωπικών ιστοριών να χρησιμοποιηθούν ως μια στοχαστική διαδικασία για τους συγγραφείς, η οποία τους ωθεί να επανεξετάσουν τις προηγούμενες εμπειρίες τους. Μέσω αυτής της διαδικασίας, οι συγγραφείς αποκαλύπτουν βαθύτερες ή περίπλοκες πτυχές αυτών των εμπειριών, οι οποίες δεν ήταν προφανείς και δεν μπορούσαν να αναδυθούν με τη χρήση συμβατικής μεθοδολογικής προσέγγισης. Τα ζητήματα που εγείρονται μπορεί να έχουν μεγάλη αξία για τους αναγνώστες, καθώς εκφράζουν καθολικές ανησυχίες και γεφυρώνουν το ατομικό με το συλλογικό βίωμα.

Μεθοδολογία της Βιβλιογραφικής Ανασκόπησης

Δέκα δημοσιευμένα αυτοεθνογραφικά κείμενα (Bernard, 2005· Blair, 2013· Brogden, 2003· Chung, 2009· Dolloff, 2007· Gouzouasis, 2015· Lee, 2004· MacKenzie, 2010· Meyer, 2008· Watson, 2009), γραμμένα από πέντε εν ενεργεία εκπαιδευτικούς μουσικής και πέντε εν ενεργεία εκπαιδευτικούς γενικής παιδείας, μελετήθηκαν και κατόπιν αναλύθηκαν ώστε να αναδυθούν κοινά μοτίβα και θέματα αναφορικά με την ταυτότητα των εκπαιδευτικών, και τον τρόπο με τον οποίο αυτή επηρεάζει τη διδακτική τους πράξη. Ακολουθήθηκαν τα έξι στάδια θεματικής ανάλυσης όπως υποδεικνύονται από τους Braun & Clarke (2006). Αρχικά μελετήθηκαν συνολικά τα κείμενα, κατόπιν επιλέχθηκαν τα δεδομένα που σχετίζονταν με την προβληματική της έρευνας και στη συνέχεια αναζητήθηκαν τα θέματα που αναδύονται (Geertz, 1973). Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η επεξεργασία των θεμάτων, ο τελικός καθορισμός και ονομασία τους και τελικά η παρουσίαση τους με αυτοεθνογραφικό τρόπο, μέσα από την θεατρική σκηνή που παρατίθεται στη συνέχεια.

Τα παρακάτω διαδραματίζονται στο εστιατόριο «Η Άλλη Ταυτότητα». Στα ορεκτικά, οι πελάτες ενημερώνονται για τα θέματα που αναδείχθηκαν μέσα από την έρευνα, στο κυρίως πιάτο διαβάζουν τα συστατικά (ευρήματα), χωρισμένα στις θεματικές που αναδύθηκαν από τη θεματική ανάλυση των αυτοεθνογραφικών κειμένων. Στο επιδόρπιο, περιλαμβάνονται σχόλια και προβληματισμοί της συγγραφικής ομάδας.

Ευρήματα της Βιβλιογραφικής Ανασκόπησης: Εστιατόριο «Η Άλλη Ταυτότητα»

Σερβιτόρος: Καλωσήρθατε στο εστιατόριο «Η Άλλη Ταυτότητα». Παρακαλώ περάστε... Καθίστε...

Πελάτης 1: Ευχαριστούμε.

Σερβιτόρος: Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι το μενού περιλαμβάνει ορεκτικό, κυρίως πιάτο και επιδόρπιο.

Ορεκτικά

Πελάτης 2: Θα μπορούσατε να μας πείτε τι περιλαμβάνει το ορεκτικό;

Σερβιτόρος: Μα φυσικά κυρία μου... Θα σας ανοίξουμε την όρεξη με την «ιδανική διδασκαλία». Μπορείτε όμως να πάρετε γεύσεις και από το «όραμα και φιλοδοξίες», τους «στόχους του εκπαιδευτικού», την «αμφισβήτηση της ακαδημαϊκής ταυτότητας» και τους «εναλλακτικούς τρόπους διδασκαλίας». Τα «ποιος είμαι», «τι δάσκαλος επιθυμώ να γίνω» και «τι φοβάμαι ότι θα γίνω» είναι επίσης διαθέσιμα για τους πιο απαιτητικούς.

Πελάτης 3: Φαίνεται ότι γνωρίζετε καλά τη δουλειά σας.

Πελάτης 4: Πραγματικά ανοίξατε την όρεξή μου. Έχω μεγάλη περιέργεια για τα κυρίως πιάτα.

Κυρίως πιάτα

Σερβιτόρος: Τα κυρίως πιάτα χωρίζονται σε 4 κατηγορίες. Τα συστατικά γράφονται λεπτομερέστατα και είμαι στη διάθεσή σας να λύσω την οποιαδήποτε απορία σας γεννηθεί. Στην πρώτη κατηγορία έχουμε τις παλιές, σπιτικές, οικογενειακές συνταγές, όλα αυτά που κουβαλάμε από από τα μικρά παιδικά μας χρόνια.

Πελάτης 1: Με δελεάζουν αυτές οι παλιές σπιτικές συνταγές. Προτείνω να τις δοκιμάσουμε.

«Καθώς ξαναλέμε και ξαναζούμε τις ιστορίες μας, οι οικογενειακές μας ιστορίες συνεχίζουν να δονούνται στην πορεία, αγγίζοντας τις ιστορίες που ζούμε τώρα. [...] Ως Κινέζα, ήμουν η μόνη εμφανής μειονότητα στην τάξη μου. Δεν υπήρχαν πολλοί Κινέζοι στο σχολείο εκτός από τον αδερφό μου, την αδερφή μου κι εμένα. Ήθελα απεγνωσμένα να ενσωματωθώ και να είμαι όπως όλα τα άλλα παιδιά. Δε θυμάμαι ακριβώς πώς έγινε και κέρδισα αυτήν την «ιδιαιτέρη» ταμπέλα, αλλά θυμάμαι το συναίσθημα που είχα την πρώτη φορά που με κατηγοριοποίησαν ότι έχω τα Αγγλικά ως δεύτερη γλώσσα και ότι είμαι μαθήτρια με μαθησιακές δυσκολίες [...]. Καθώς με μισή καρδιά συμπλήρωνα μεμονωμένες ασκήσεις [...] αναρωτιόμουν τι πήγαινε στραβά με εμένα. [...] Κάθε φορά που με έβγαζαν από την τάξη για ενισχυτική διδασκαλία ήθελα να φωνάξω «Δεν είμαι χαζή!». Αντ' αυτού δεν έλεγα τίποτα. Έμενα σιωπηλή. Αναρωτιόμουν αν και οι φίλοι μου στο σχολείο με θεωρούσαν χαζή επίσης, μιας και ήμουν η μόνη μαθήτρια που την έβγαζαν από την τάξη. Τη μέρα που συμπλήρωσα κάποια σταθμισμένα τεστ, η ενισχυτική διδασκαλία σταμάτησε απότομα. [...] Θεραπεύτηκα από τη χαζομάρα; Παραδόξως, δεν θυμάμαι να αισθάνομαι εξυπνότερη».

(Chung, 2009)

Πελάτης 3: «Όντας ένας gay άντρας, είμαι πιο ευαίσθητος. Δε μπορώ να αποστασιοποιήσω τον εαυτό μου. Έχω υποστεί την παρενόχληση, κι αυτό επηρέασε τον ρόλο μου ως δάσκαλος».

(Meyer, 2008)

Πελάτης 4: «Σαν παιδί ήμουν κακό. Είχα να κάνω με τους γονείς μου και τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. [...] Στο δημοτικό ήμουν πάντα φοβισμένος από τους δασκάλους. Κανένα από τα άλλα παιδιά δεν φαινόταν να είναι φοβισμένο από τους δασκάλους. Αλλά εγώ ήμουν. Δεν το συνειδητοποιούσα τότε αλλά αντιμετωπιζόμουν διαφορετικά. Όταν ήμουν -δεν θυμάμαι την ηλικία- νωρίς στο δημοτικό, δεν μπορούσα να κάνω μια πρόσθεση. Και θυμάμαι τη δασκάλα να θυμώνει τόσο πολύ μαζί μου και δεν μπορούσα να κάνω την πρόσθεση. Με πήγε κάτω, στην τάξη με τους μικρότερους μαθητές. Και ρώτησε όλη την τάξη ποια ήταν η απάντηση στην πρόσθεση, κι εκείνοι φώναζαν την απάντηση δυνατά. Με πήγε κάτω, στην επόμενη τάξη. Έκανε ακριβώς το ίδιο. Με πήγε κάτω, στην επόμενη τάξη. Έκανε ακριβώς το ίδιο. Με πήγε πίσω στην τάξη. Με ρώτησε ποια ήταν η απάντηση και ακόμη δεν μπορούσα να την κάνω. Είχε κολλήσει στο μυαλό μου. [...] Είναι αυτό που με έκανε να θέλω να γίνω δάσκαλος».

(Watson, 2009)

Σερβιτόρος: Σας προκαλώ να γευθείτε και τη δεύτερη κατηγορία των πιάτων μας. Είναι πιάτα που δεν μπορεί κανείς να φτιάξει μόνος τους. Ο σεφ και οι μαθητευόμενοι, παρέα, έδωσαν τα αποτελέσματα που βλέπετε στον κατάλογο.

Πελάτης 2: «Καθώς με αγκάλιασε για να πει αντίο, ο Έρικ μου έδωσε ένα πολύχρωμο μικρό βραχιόλι με χάντρες. «Το έκανα για σένα!». Συγκινήθηκα τόσο πολύ. Ήταν μήνες πριν, όταν με ρώτησε για τα αγαπημένα μου χρώματα. Μετά από όλο αυτόν τον καιρό, θυμήθηκε. Ήταν προσεκτικός. Άκουγε. Αναρωτιέμαι τι άλλο θα μπορούσε να θυμηθεί από τα μαθήματα πιάνου μας. Αναρωτιέμαι αν στα επόμενα χρόνια θα θυμάται πως έπαιξε το *Alouette* από την αρχή ως το τέλος στην τελική συναυλία μας. Αναρωτιέμαι αν αυτό θα έχει καθόλου σημασία για τον ίδιο. Ή αν θα θυμάται τις ιστορίες και τις συνομιλίες που μοιραστήκαμε όλη τη χρονιά που ήμασταν μαζί. Αναρωτιέμαι ποιες αναμνήσεις και εμπειρίες θα παραμείνουν ουσιαστικές για εκείνον. Αναρωτιέμαι τι μπορεί να παραμείνει στη μνήμη του».

(Gouzouasis, 2015)

Πελάτης 3: «Τα μαθήματα πιάνου ήταν το αποκορύφωμα της εβδομάδας μου. Τα μαθήματα κόστιζαν δέκα δολάρια για μισή ώρα, ποσό αρκετά ακριβό για εκείνες τις ημέρες. Το Σάββατο ήταν αφιερωμένο στα μαθήματα καθώς ο κύριος Πάρκερ έμενε αρκετά μακριά. Τα μαθήματα πιάνου ήταν το αποκορύφωμα της εβδομάδας μου. Μπήκα σε έναν άλλο κόσμο. Ήσυχα, μπαίνω στο σπίτι του κυρίου Πάρκερ. Είμαι πέντε λεπτά νωρίτερα. Μελετά τη Μπαλάντα σε σολ ελάσσονα με σθένος. Σιγά-σιγά, εισπνέω τον Σοπέν. Έχω να έρθω εδώ δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Ήταν ο καθηγητής μου στο πιάνο από τότε που ήμουν οκτώ χρονών. Στέκομαι στην πόρτα, τον κοιτάζω που παίζει στο *Steinway*, ένα μεγάλο πιάνο που μετέφερε από τη Γερμανία. Θυμάμαι την πρώτη φορά που έπαιξα σε αυτό. Ένας εκπληκτικός ήχος. Παρατηρώ τις κινήσεις του. Σηκώνει τα χέρια του με χάρη και κλείνει τα μάτια. Ξαφνικά, σταματά. Με μια γρήγορη κίνηση, σκουπίζει τον ιδρώτα από το μέτωπό του. Είναι μουσικός και δάσκαλος. Είναι η έμπνευσή μου».

(Lee, 2004)

Πελάτης 1: «Το να ακούς μουσική κάθε μέρα σημαίνει να απαλλάσσεσαι από το χάος της ζωής. Δεν υπάρχει τίποτα πιο πολύτιμο από το να παρακολουθείς έναν μουσικό να παίζει. Η μουσική είναι τόσο μεγάλο δώρο».

(Lee, 2004)

Σερβιτόρος: Στην τρίτη κατηγορία ανήκουν τα gourmet πιάτα φτιαγμένα με υψηλά γευστιγνωστικά κριτήρια αλλά πρέπει να σας προειδοποιήσω ότι κάποιες τιμές είναι απαγορευτικές. Είναι ό,τι ποθεί κανείς περισσότερο κι ό,τι κανείς φοβάται περισσότερο.

Πελάτης 2: «Είχα κάνει μεγάλη υπόθεση κάποια υποθετική «μεγάλη στιγμή» στην οποία θα μετατρέπομουν στην «πραγματική δασκάλα» που είχα εξιδανικεύσει. Αυτό που έχω μάθει από τότε είναι ότι αυτή η γυαλισμένη «δασκαλοσύνη» δεν είναι κάτι που παραχωρείται σε ένα πρόσωπο μετά την ολοκλήρωση ενός οροσήμου στη διδασκαλία.

Είναι κάτι που διαμορφώνεται και αναπτύσσεται μετά από πολλά χρόνια στοχαστικής πρακτικής».

(Blair, 2013)

Πελάτης 4: *«Αγαπώ τα παιδιά. Η διδασκαλία ανακατεύτηκε με την προσωπικότητά μου. Ωστε να τους κάνω να μάθουν κάτι. Να αγγίζουν την επιτυχία».*

(Meyer, 2008)

Πελάτης 2 *«... ενώ η τάξη συμμετείχε αρκετά καλά, ήταν μια νεαρή κοπέλα στην πρώτη σειρά η οποία με αμφισβήτησε. «Πιστεύει ότι διασκεδάζουμε;», είπε στη συμμαθήτριά της, ψιθυριστά. Η ομολογουμένως μη ρεαλιστική εικόνα του εαυτού μου ως δασκάλα μουσικής, που θα μπορούσε να δημιουργήσει μια χαρούμενη τάξη που θα ενθουσίαζε τη μονάδα και το σύνολο, ανατράπηκε αμέσως και άρχισα να αισθάνομαι ένοχη που ήμουν σε λάθος επάγγελμα. Ένιωθα ότι ένας άλλος δάσκαλος μουσικής, κι όχι εγώ, θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει την απόλαυση που αυτό το κορίτσι έθετε τώρα υπό αμφισβήτηση».*

(Dolloff, 2007)

Πελάτης 1: *«Δεν είχα συνειδητοποιήσει ότι δεν ήμουν η μόνη στην τάξη, ότι μαζί μου στεκόταν η ιδεολογία και η προσδοκία έτοιμες να με τραβήξουν στην «σωστή» κατεύθυνση. Με όλη την επιθυμία του κόσμου να γίνω ένας παράγοντας αλλαγής, ήμουν απροετοίμαστη να αντιμετωπίσω αυτό που πραγματικά σημαίνει [να είσαι παιδαγωγός]...».*

(MacKenzie, 2010)

Σερβιτόρος: Επιτρέψτε μου επίσης να σας προσκαλέσω στην εμπειρία της τελευταίας στον κατάλογο κατηγορίας πιάτων μας. Εδώ έχουμε τη fusion κουζίνα, όπου οι διαφορετικές και φαινομενικά ασύμβατες γεύσεις προσπαθούν να συνυπάρξουν στο ίδιο πιάτο.

Πελάτης 3: *«Το να είσαι μουσικός και δάσκαλος για μένα δεν συμβιβάζονται. Οι εκπαιδευτικοί ανήκουν σε ένα τελείως διαφορετικό πολιτισμό...».*

Πελάτης 4: *«Δεν ήμουν έτοιμος να εγκαταλείψω την καριέρα μου ως εκτελεστής... (Κι όμως) είναι υπέροχο να λες ότι είσαι τόσο εκπαιδευτικός μουσικής όσο και επαγγελματίας μουσικός. Οι ταυτότητες είναι συμβατές... Είμαι μουσικός και δάσκαλος μουσικής. Οι δύο ταυτότητες εναρμονίζονται».*

Πελάτης 1: *«Ήξερα από αυτούς τους μουσικούς και από τη δική μου εμπειρία, ότι υπήρχε μια συνεχής ανάγκη για αναγνώριση. Υπήρχε η άποψη ότι το να γίνει κανείς δάσκαλος μουσικής στην τάξη θα μείωνε το κύρος του ως μουσικού. Μοιραστήκαμε τους φόβους μας για την απώλεια της ταυτότητας του μουσικού».*

(Lee, 2004)

Πελάτης 2: *«Περιμένετε ένα λεπτό. Ξέρω ποια είμαι... Είμαι μια μουσικός. Τραγουδάω τζαζ μουσική και εβραϊκή μουσική με την μπάντα μου... Είμαι*

εκπαιδευτικός μουσικής... Είμαι η πρόεδρος του Τμήματος Μουσικής Εκπαίδευσης στο Boston Conservatory... Είμαι μια ερευνήτρια, μελετώ τις επαγγελματικές ταυτότητες των εκπαιδευτικών μουσικής... Είμαι μια γυναίκα, μια αδελφή, μια φίλη, μια kickboxer, μια παίκτρια του γκολφ, οπαδός των Red Sox, ιδιοκτήτρια σπιτιού, και τόσα άλλα. Νιώθω άβολα όταν θέτω περιορισμούς σχετικά με το ποια είμαι, για ποιους λόγους είμαι γνωστή ή για το πώς παρουσιάζω τον εαυτό μου».

(Bernard, 2005)

Πελάτης 3: «Χάρτινα πατρόν της Τζάκι. Κραγιόν στην Μαίρυλιν και τη Λίζ. Ο Άντυ θέλει να γίνει ο νέος Τζον. Ξεθωριασμένες γυναίκες με βαριά μάτια. Χείλη από νέον. Δεν υπάρχει παράθυρο στην ψυχή. Μόνο λιθογραφικές σκιές του εαυτού».

(Brogden, 2003)

Πελάτης 4: Νομίζω ότι χορτάσαμε. Τόσες γεύσεις, τόσα πιάτα, τόσες εμπειρίες. Θα θέλαμε πολύ να ακούσουμε τι επιδόρπιο μας επιφυλάσσει το μενού.

Επιδόρπια

Σερβιτόρος: Στην παρασκευή του επιδορπίου χρησιμοποιούνται διαφορετικά υλικά, άλλα ωμά κι άλλα ψημένα με ποικίλους τρόπους. Υπάρχουν υλικά που σχεδόν καίγονται για να δώσουν αυτήν την απαλή δροσερή καραμελένια gourmet γεύση. Στο επιδόρπιο κάθε υλικό είναι αναντικατάστατο, για να δημιουργηθεί η ιδιαιτερότητα που διακρίνει ένα επιδόρπιο.

Πελάτης 1: Όλοι μαζί, ό,τι και να είναι ο καθένας μας, ζάχαρη, βανίλια ή κακάο, βουτάμε οικειοθελώς ή όχι στο καζάνι που λέγεται εκπαιδευτικό σύστημα.

Πελάτης 2: Κουβαλάμε την ιδιαίτερη σύστασή μας, τη χαρακτηριστική γεύση, μυρωδιά και τα θρεπτικά μας στοιχεία. Όμως δεν χρειαζόμαστε όλοι το ίδιο ανακάτεμα.

Πελάτης 3: Για να βγει το επιδόρπιο ενδιαφέρον και να μη γίνουμε ένας άνοστος πουρές, χρειάζεται να βγούμε από το καζάνι διατηρώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μας, όντας όμως μαγειρεμένοι και όχι ωμοί. Έτσι θα δημιουργήσουμε ένα gourmet ισορροπημένο πιάτο, αναδεικνύοντας ο καθένας τον χαρακτήρα του, τις ιδιαιτερότητές του, κι έχοντας πάντα κατά νου να μην σκεπάσουμε τις άλλες γεύσεις...

Πελάτης 4: ...αλλά να τις βοηθάμε να αναδειχθούν εξίσου, ώστε όσοι γευτούν αυτό το πιάτο να ευχαριστιούνται, να χαίρονται και να ζητούν κι άλλο.

Πελάτης 1: Για να το καταφέρουμε όμως αυτό, αφού εμείς παίρνουμε την απόφαση για το πόσο θα μαγειρευτούμε και πώς, τι θα φυλάξουμε και τι θα αναδείξουμε...

Πελάτης 2: ... οφείλουμε να γνωρίζουμε τι είμαστε και τι θέλουμε να πετύχουμε.

Πελάτης 3: Και όλα αυτά σε αρμονία και ισορροπία με τους υπόλοιπους στο καζάνι μας.

Πελάτης 4: Και αν κάτι ξέρουμε ή μαθαίνουμε στην πορεία, ας το μοιραζόμαστε. Όλοι μαζί, σε αρμονία, μπορούμε να δημιουργήσουμε το ιδανικό πιάτο.

Σερβιτόρος: Αγαπητοί μου, μετά από όλα αυτά, είστε έτοιμοι να παραγγείλετε;

Συζήτηση

Η μελέτη των δέκα προσωπικών ιστοριών ανέδειξε βασικά θέματα που επηρεάζουν την ταυτότητα του δασκάλου. Τα παιδικά και μαθητικά βιώματα, η συναισθηματική φύση της σχέσης δασκάλου-μαθητή από όποια πλευρά κι αν βιώθηκε, το προσωπικό όραμα για τη διδασκαλία και η σύγκρουσή του με την πραγματικότητα, οι πολλαπλοί ρόλοι ή ταυτότητες που αντιλαμβάνεται για τον εαυτό του ο εκπαιδευτικός, όλα αυτά ζυμώνουν εκείνο που ο ίδιος θεωρεί ότι είναι. Μέσα από τις δέκα βαθειά προσωπικές ιστορίες, φαίνεται ότι αυτό που οι δάσκαλοι ενδιαφέρονται να επικοινωνήσουν είναι από τη μια η προσωπική τους «φιλοσοφία» και από την άλλη οι στιγμές που τους σημάδεψαν βαθύτερα στην πορεία της ζωής τους. Κάποιοι έχουν ανάγκη την εξομολόγηση, αποζητώντας σαν λύτρωση να μοιραστούν αυτές τις στιγμές μαζί μας. Ο εκπαιδευτικός που στοχάζεται ξανά και ξανά για το ποιός είναι και γιατί, παίρνει το ρίσκο να διαπιστώσει, να στοχαστεί, να αναστοχαστεί και να εκτεθεί, βγαίνοντας συχνά έξω από τις νόρμες. Τέτοια είναι τα κείμενα που αναλύθηκαν. Κάθε δάσκαλος και μια διαφορετική πορεία, μία άλλη προσωπικότητα, ένας άλλος κόσμος. Ποια κοινή συνισταμένη θα ορίσει τον ιδανικό δάσκαλο άραγε; Ο δάσκαλος είναι στιγμές, πρόσωπα, λόγια, γεγονότα, συναισθήματα, σκέψεις. Μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα στο «είμαι», στο «θέλω να είμαι» και στο «φοβάμαι» χωρίς οδηγίες προς «ναυτιλομένους». Ευτυχώς...

Βιβλιογραφία

- Bernard, R. (2005). Making Music, Making Selves: A Call for Reframing Music Teacher Education. *Action, Criticism, and Theory for Music Education*, 4(2), 2-36.
- Blair, D. V. (2013). Chelsea's journey of becoming a teacher: A narrative of then and now. *Research Studies in Music Education*, 35(1), 39-50.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), 77-101.
- Brogden, L. M. (2010). Identities (academic + private) = subjectivities (desire): Re: collecting art·i/f/acts. *Qualitative Inquiry*, 16(5), 368-377.
- Chung, S. (2009). A reflective turn: Towards composing a curriculum of lives. *Curriculum: Issues and Innovations*, 123-138.
- Dolloff, L. (2007). All the things we are: Balancing our multiple identities in music teaching. *Action, Criticism, and Theory for Music Education*, 6(2), 1-21.
- Geertz, C. (1973). *The interpretation of cultures: Selected essays* (Vol. 5019). Basic books.
- Gouzouasis, P., & Ryu, J. Y. (2015). A pedagogical tale from the piano studio: Autoethnography in early childhood music education research. *Music Education Research*, 17(4), 397-420.
- Lee, K. V. (2004). *Riffs of change: Musicians becoming music educators*. Doctoral Dissertation, University of British Columbia.
- MacKenzie, S. K. (2010). Poetic Imag(ination): Finding Praxis Through Haiku. *LEARNing Landscapes*, 4(1), 273-290.
- Meyer, E. (2008). "Who We Are" Exploring Teacher Identities Through Found Poetries. *LEARNing Landscapes*, 2(1).
- Watson, C. (2009). 'Teachers are meant to be orthodox': Narrative and counter narrative in the discursive construction of 'identity' in teaching. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 22(4), 469-483.